

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛИЧНОЈ КАРТИ

Члан 1.

У Закону о личној карти („Службени гласник РС”, број 62/06), члан 5. мења се и гласи:

„Члан 5.

Лична карта издаје се са роком важења од 10 година, а деци са роком важења од пет година.

Држављанину старијем од 65 година живота, на његов захтев, може се издати лична карта без ограниченог рока важења, на образцу који не садржи микроконтролер (чип).

Држављанину који има право на личну карту, а нема пријављено пребивалиште на територији Републике Србије, издаће се лична карта на основу утврђеног боравишта са роком важења од две године.”

Члан 2.

Члан 8. мења се и гласи:

„Члан 8.

Образац личне карте садржи простор за микроконтролер (чип) и простор за машински читљиву зону за потребе аутоматског читавања података.

Ако образац садржи микроконтролер (чип), у њега се уносе сви видљиви подаци на личној карти, као и подаци о држављанству, пребивалишту, односно боравишту и адреси стана њеног имаоца и име једног од родитеља, а може се унети и јединствени матични број родитеља имаоца личне карте.

На захтев имаоца личне карте, у складу са посебним прописима, у чип се уписују квалификовани електронски сертификат имаоца и одговарајући подаци за формирање квалификованог електронског потписа тако да та лична карта постаје средство за формирање квалификованог електронског потписа, у складу са законом.

Образац личне карте садржи и заштитне елементе које прописује министар.”

Члан 3.

После члана 9. додаје се члан 9а који гласи:

„Члан 9а

Подаци о презимену и имену подносиоца захтева за личну карту, у образцу личне карте, могу се, на његов захтев, поред ћириличким писмом, уписати и латиничким писмом, ако за то постоји техничка могућност.

Техничке могућности, односно ограничења која се односе на број ознака којима се, на начин из става 1. овог члана, уносе одговарајући подаци утврђују се прописом из члана 6. став 2. овог закона.”

Члан 4.

У члану 10. став 4. мења се и гласи:

„За малолетна или пословно неспособна лица, захтев подноси један од родитеља уз писмену сагласност другог родитеља, односно други законски заступник или старатељ.”

После става 4. додају се нови ст. 5. и 6. који гласе:

„Малолетном лицу старијем од 16 година лична карта ће се издати без сагласности другог родитеља уколико тај родитељ не врши родитељско право.

Детету ће се издати лична карта и без сагласности другог родитеља уколико тај родитељ не врши родитељско право, уз потврду надлежног органа старатељства да је издавање личне карте у интересу детета.”

Досадашњи став 5 постаје став 7.

У досадашњем ст. 6. и 7, који постају ст. 8. и 9, број: „5” замењује се бројем: „7”.

Члан 5.

У члану 14. став 1. мења се и гласи:

„Службено лице ће, приликом пријема захтева и утврђивања идентитета подносиоца, наложити подносиоцу захтева да му стави на увид одговарајућу јавну исправу издату на основу прописаних службених евиденција, ако надлежни орган не може да, по службеној дужности – приступањем подацима у централном систему за електронску обраду и складиштење података, односно увидом у евиденције о држављанству, матичну књигу рођених, матичну књигу венчаних, матичну књигу умрлих и друге евиденције које, у складу са законом, он или друго министарство води утврди чињенице о испуњености услова за издавање личне карте.”

У ставу 2. реч: „прилаже” замењује се речима: „може приложити”.

Члан 6.

У члану 16. став 2. број: „88” замењује се бројем: „70”.

Члан 7.

После члана 19. додају се наслов изнад члана и члан 19а који гласе:

„Ограничења коришћења личне карте
за прелазак државне границе

Члан 19а

Изузетно од члана 1. став 3. овог закона, лична карта не може да служи као путна исправа и да се њеном употребом замењује коришћење путне исправе и прелази државна граница ако су испуњени услови за одузимање путне исправе – утврђени законом којим се уређују путне исправе за путовање држављана Републике Србије у иностранство.

Ако су испуњени услови из става 1. овог члана надлежни орган доноси решење о забрани коришћења личне карте као путне исправе, које важи шест месеци и које доставља имаоцу и органу који је поднео захтев.

Орган по чијем захтеву је донето решење о забрани коришћења личне карте може обнављати захтев за забрану коришћења личне карте за прелазак државне границе док буду постојали разлози из става 1. овог члана.”

Члан 8.

У члану 23. ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Лична карта проглашена неважећом оглашава се у „Службеном гласнику Републике Србије“ о трошку лица чија се лична карта оглашава неважећом.

Надлежни орган издаће личну карту након доношења решења о проглашењу личне карте неважећом и достављања решења „Службеном гласнику Републике Србије“.

Члан 9.

У члану 29. додаје се нова тачка 5) која гласи:

„5) које употреби личну карту супротно забрани коришћења личне карте као путне исправе (члан 19а став 2);”

Досадашње тач. 5) и 6) постају тач. 6) и 7).

Члан 10.

У члану 30. тачка 4) брише се.

Члан 11.

Лична карта издата пре дана почетка примене овог закона важи до рока наведеног у личној карти, а најдуже до 31. децембра 2016. године – до ког рока важе и личне карте издате након почетка примене Закона о личној карти („Службени гласник РС”, број 62/06), са роком важења „27. јули 2011. године”.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.